

שו"ת מנחת יצחק חלק א סימן לו ד"ה (ג) ויש

במקום שהבא להתגייר נימול כבר ומצד הדין אין צריך להטיף דם ברית, אם מותר להטיף לחומרא.

(ג) ויש לספק היכא דמצד הדין א"צ להטיף מטעם דרוב הפוסקים ס"ל כן, או דיש ס"ס להקל, אם מותר להטיף לחומרא לצאת ידי המיעוטא למצוה מן המובחר ומצאתי בת' מהר"ם שיק שם (סי' ר"מ) שמסתפק בזה, שכתב שם דצ"ע איך רשאי להטיף דם ברית, בס' ערלה כבושה, דהרי קיי"ל (ב"ק צ"א) דמה"ת אסור לאדם לחבול בעצמו, וכ"ש לאחרים, והר"ן כתב בשבועות (דף כ"ו) דהא דשבועה חל להרע לעצמו, משום דאינו מפורש בקרא, אע"ג דמה"ת הוא, וא"כ איך רשאי להטיף מספק, ויש ליישב עפ"י מה שכתב התוס' (ב"ק שם), דנזיר טהור המצוה מגין עליו, וה"נ במקום ספק הוי מצוה, אבל במקום שרוב הפוסקים סוברים דא"צ, לא נתברר לי אם מותר להטיף עכ"ד, וה"נ יש לספק בנד"ד, ואף דקודם שנתגייר עדיין עכו"ם, מ"מ בנד"ד דיש ספק אולי אמו נתגיירה קודם שנולד כמבואר בד' כת"ה, שוב יש ספק אם החומרא לא יביא לידי קולא מטעם חובל.